UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CCI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

quia ipſe deponēdo fatetur ſe eſſe amicū Sylueſtri, & inimicū reorū, & inter ipſos ob quoddā homicidiū eſſe factā treguā, & hoc idē probāt alij duo teſtes examinati, uidelicet Frāciſcus, & Marcus, ꝙ Georgius eſt inimicus illorū de Bertolinis, ꝯ quos ipſe Georgius depoſuit, ergo non eſt illi credendū. quia † teſti inimico fides non eſt adhibenda, vt in l. 3. cū ibi no. ff. de teſtibus, c. cum oporteat, c. cū P. cū ſimil. de accuſat. & not. per gl. in c. accuſatores, 3. q. 5. item dictū ſui contrariatur d. Franciſci alterius teſtis, ut dixi ſupra, cui ēt eodē modo ꝯriatur dictū Marci alius teſtis, ergo illorū dicta non ſunt admittenda, ut ſupra. Praeterea hi tres teſtes examinati ſup offenſa non deponunt offenſam fuiſſe factā ex antiqua, & priori cauſa: Vnde pōt intelligi, prout in dubio præſumi tur, offenſa fuerit facta ex noua, & ſuperuenienti cauſa, prout ēt in terminis deponit Marcus teſtis dicens, ꝙ Sylueſter paulo ante, ꝙ inſultaretur, & vulneraretur à prędictis Blaſio, Dialteo, & Iacobo, impulit d. Iacobū, illūq; in quandā foueā proiecit, ꝯ eū uerba iniurioſa proferēdo; & ꝙ d. Iacob. ſtatim ſurrexit, & vnà cū dictis Blaſio, & Dialteo ꝯſanguineis ſuis inſultū ꝯ Sylueſtrū, illū cū zappis percutiendo: Et ſic dicendū, & præſumendū eſt, ipſum Sylueſtrū fuiſſe offenſum, & vulneratū ex illa noua, & ſuperueniētcā, q ab ipſo Sylueſtro ortū habuit per ea, q habentur, p Alex. in d. cōſi. 115. & 114. & in conſi. 109. lib. 1. Bar. in l. aut facta, ff. de pœnis, in §. cauſa, & faciunt not. p Alex. in l. mora, ff. ſol. matr. & † quāuis aliqui uelint differētiā facere inter pacē, & treguā, quia tamdiu eos pax nō rūpitur, qñ offenſa facta fuit ex noua, & ſuperuenienti cauſa, ſed tregua rūpitur, tñ tamen verior eſt illa opinio, ꝙ ēt tregua non rūpat, ſi fuerit facta offenſa ex noua, & ſupuenienti cauſa: Et ſemper præſumi dēt, offenſam fuiſſe factā ex noua, & ſupuenienti cā, nō aūt ex priori, & antiqua, ue lut ſupra ſæpius dictū eſt, & ita declarat Io. de Imol. in l. qui ſeruū, ff. de uerb. obl. quē ibi ſequitur, & defendit Alex. & melius in d. l. ſemel mora, ff. ſol. mat. qui dicit hoc æquius, ueriuſq; eſſe. Et licet Marcus teſtis, dū deponit de uerbis iniurioſis ab ipſo Sylueſtro prolatis, erga dictū Iacobū, dicat ſe credere, ꝙ Sylueſter protulerit illa uerba aīo iocandi, † tñ in hoc ſtandū nō eſt dicto ipſius Marci, quia in hoc deponit per uerbū credit, qđ eſt uerbū dubitatiuū, & ambiguum in materia, q habentur per Bal. in l. ꝯuēticulā in 6. col. C. de epiſ. & clericis, p Hoſt. & Ant. in c. 1. de app. l. teſtium, ibiq; gl. & doc. C. de teſtibus. Et ſic concluditur, offenſam nō fuiſſe probatā, uel ſaltē talē, pp quā dicatur ꝯuentū promiſſioni de nō offendēdo per prædictos. Poſſent plura alia ad fauorē dictorū Martini, & Iacobi, ſuorūq; fideiuſſorū adduci, & cōſiderari, quæ tñ ob expeditionē aliorū negotiorum omitto, tū quia ab aliis Excellentiſſimis dictorū reorum aduocatis adducta, & conſiderata fuerunt. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Confeſſio facta in uno iudicio, et maximè in criminali facit fidem contra confitentem in alio iudicio, & coram alio iudice etiam ad diuerſum effectum: quod declaratur infra nu. 29.*

2 *Probatio nulla maior confeſſione aduerſarij.*

3 *Confeſſus in criminalibus perſeuerans in confeſſione eſt damnandus, quamuis poſt confeſſionem ſententia requiratur.*

4 *Cōfeſſio geminata prętextu erroris nō pōt reuocari, cōtra n. 30.*

5 *Confeſſio, quæ habet etiam legitimas probationes adiunctas, eſt irreuocabilis etiam prætextu falſitatis, vel erroris.*

6 *Confeſſio vera, & maximè facta ſponte abſque tortura nocet confitenti, & alijs, quibus res iudicata nocere ſolet.*

7 *Confeſſioni veræ etiam ſponte factæ in cauſa criminali quāuis ipſe confitens non poſſit ad ſui fauorem contrauenire, tamen alij, quibus ea confeſſio noceret, poſſunt contrauenire probando contrarium, illamq; confeſſionem fuiſſe falſam, & erroneam.*

8 *A ſententia contra unum lata poteſt appellari per illos quibus ea præiudicaret, licet principalis ſententiæ acquieſceret, & ad fauorem appellantium poſſet reuocari, ſi de illius iniquitate ex probationibus per eos factis conſtaret.*

9 *Confeſſio, & res iudicata æquiparantur in eo, quòd alij, quibus præiudicarent, poſſint contrauenire.*

10 *Confeſſio principalis in cauſa non nocet illi, qui principali aſſiſteret pro intereſſe ſuo.*

11 *Confeſſio ad hoc, vt alijs præter confitentem noceat, indiget alia probatione.*

12 *Cōfeſſionis error per tertiū, cui illa cōfeſſio noceret, qūo probetur.*

13 *Confeſſio criminis contra ſe, quod ab alio commiſſum probetur, tanquam erronea confitenti non nocet.*

14 *Confeſſio vera facta in iudicio nocet, neq; poteſt poſt ſententiam in criminalibus quoq; reuocari, & quomodo hoc verum ſit.*

15 *Confeſſio quomodo, & quando habeatur pro re iudicata etiam quoad ipſum confitentem.*

16 *Confeſſio, & ſententia magis nocent confitenti, & illi, contra quem lata fuit, quàm tertio.*

17 *Confeſſus crimen contra ſe etiam ſi veritatem dicere iurauerit, tamen propter errorem probabilem poteſt confeſſionem reuocare, & probato errore confeſſio ei nocet.*

18 *Confeſſio in criminalibus etiam poſt latam ſententiam condemnatoriam poteſt reuocari, ſi de innocentia confitentis conſtet.*

19 *Et ſi ſententia foret exequutioni mandata, reuocatur quoad ea, quæ poſſent reuocari.*

20 *Crimen commiſſum cognoſci debet per iudicem loci vel commiſſi criminis, vel domicilij delinquentium.*

21 *Confeſſio criminis facta coram iudice incompetenti nec confitenti, nec alij quoad condemnationem criminis nocet.*

22 *Et ne indicium quidem, aut præſumptionē cōtra confitentē facit, quādo illius iudicis incōpetentis iuriſdictio prorogari non pōt.*

23 *Teſtes examinati in vna cauſa coram uno iudice faciunt ſaltem in alia cauſa indicium, & qualem qualem præſumptionem, quamuis plenam fidem non faciant.*

24 *Indicia, & præſumptiones plures non coniunguntur ad plenam fidem faciendam.*

25 *Probationes duæ ſemiplenæ, & maximè diuerſæ ſpeciei, & generis non coniunguntur in cauſa criminis, ſiue ciuiliter, ſiue criminaliter agatur.*

26 *Confeſſio criminis uera tollit nullitatem, & ineptitudinem proceſſus, quando facta eſt coram iudice competenti, ſecus ſi coram incompetenti, cuius iuriſdictio non poſſet prorogari.*

27 *Abſentibus non poteſt aliquo modo acquiri actio, uel obligatio ex contractu alterius etiam ſtipulato per notarium abſentium nomine, niſi illorum ratificatione ſequuta;*

28 *Et ratificatio re integra fieri debet.*

31 *Bannitus in pœnam furcarum propter furtum eſt infamis, & nō pōt in cauſa criminis, & homicidij deponere, neq; accuſare.*

32 *Teſti in dicto varianti non eſt credendum.*

33 *Inimici à teſtificando in criminalibus repelluntur.*

34 *Interrogatus, & examinatus ſuper crimine proprio non eſt de ſocijs criminis interrogādus, et ſi interrogatus ēt ſpōte cōfiteatur de ſocijs, nō eſt illi cōfeſſioni ſtandū maximè in criminibus, quæ regulariter, & principaliter in iniuriā alterius committuntur.*

35 *Teſtes in criminalibus concordes in circunſtantijs, & qualitatibus ſubſtantialibus, vt in loco, tempore, & delicto, concludenter probant, licet in quibuſdam circunſtantijs, & qualitatibus non ſubſtantialibus, neque neceſſarijs diſcordarent.*

36 *Teſtis unus ſi dicat Titium occidiſſe Caium cum enſe, et alius teſtis dicat cum roncha, probant plenè, neq; ob hoc dicuntur ſingulares, & varij.*

37 *Teſtis unus licet plus dicat, quam alius, non tamen ob hoc dicuntur varij, neq; diſcordes, ſi in facto principali conueniunt.*

38 *Teſtis dicens falſum in uno articulo non probat in aliquo, ſi falſitas illa ſubſtantiam facti principalis tangeret, ſecus ſi tantum circunſtantias aliquas non ſubſtantiales, neque neceſſarias.*

39 *Teſtis deponens de uiſu coadiuuatur ex dicto alterius deponentis de auditu, & de fama publica.*

NNn 4   40 *Teſtis*

40 *Teſtis debet de loco deponere, neq; ſufficit dicere ſe non recordari, ſecus eſt de tempore.*
41 *Teſtes poſſunt deponere contrariũ eius, quod quis confeſſus fuit, ad docendum de errore confeſsionis.*
42 *Confeſsio vnius quomodo, & contra quem habeat uim duorum, uel plurium teſtium.*
43 *De crimine quis non poteſt ex uehementi ſuſpitione, & inditijs indubitatis grauiter, ſeu corporaliter puniri.*

EPITOME.

Ex cõfeſſione vera vnius de cõprehenſis in pace facta inter aliquos, quod vnum ſimiliter in pace cõprehenſum occiderit, & quidã ex iis, inter quos ſimiliter pax erat, homicidio interuenerint, nõ poſſunt alii in dictis pacibus comprehenſi, nec eorum fideiuſſores in alio iudicio ad pęnam pacis ruptæ conueniri, & ad illam ſoluendam cogi, ſi dictam cõfeſſionem falſam, & erroneam eſſe probauerint, & maximè ſi ea confeſſio coràm iudice incompetenti facta fuiſſet, & occiſus celebrationi pacis non interfuiſſet, neque poſtea illam ratificaſſet.

CONSILIVM CCI.

DVo ſunt principaliter in cauſa, de qua agitur, diſcutienda, Primũ eſt, ſtãte cõfeſſione Bernardini de Oſſano, & ſtantibus depoſitionibus Nardi, & aliorũ teſtiũ examinatorũ tàm ex officio iudicis, q̃ ad inſtantiã partium, vtrũ illi de Cõtulis, ſeu de Tẽpionibus poſſint ꝯ̃ illos de Oſſano agere ad pœnã violatę pacis, ſeu treguæ inter ipſos inuicẽ factę. Secũdũ eſt, nũ illi de Contulis poſſint contra illos de Canibus, & Lãbertis agere ad pęnã violatæ pacis, ſeu treguæ inter ipſos inuicẽ ꝯ̃ctę. Ad quorũ dubiorũ deciſionẽ ante, q̃ ueniã, præſuppono, ꝙ illi de Cõtulis ex variis, diuerſiſq; cauſis, & diuerſis tẽporibus paces, ſeu treguas ꝯ̃xerunt cum diuerſis familiis, vt cõſtat ex inſtrumẽtis publicis ſuper his celebratis: Nã de anno 1520. de menſe auguſti ipſi pacẽ, ſeu treguã cum illis de Oſſano ob unam cauſam contraxerunt, de anno verò 1523. de menſe iulij ob aliã cauſam contraxerunt treguam cum illis de Canibus, & de Balducciis: eodemq; anno, & menſe treguã fecerunt cum illis de Lãbertis, prout in dictis inſtrumentis publicis continetur. ¶ Modo quoad primũ dubium vr̃ prima facie dicendũ, ꝙ illi de Contulis ob homicidium cõmiſſum in perſonã Cæſarini de Contulis per Bernardinũ de Oſſano, & ſocios poſſint ꝯ̃ illos de Oſſano ad dictã pœnam agere, qm̃ de homicidio prædicto conſtat per verã confeſſionem Bernardini factã corã do. Gubernatore Fauentiæ, ut ex actis cõſtat, quã confeſſionẽ ſæpius ipſe Bernardinus iterauit, & rati
1 ficauit in ea perſeuerando: Et † cõfeſſio facta in uno
iudicio maximè criminali, & coràm uno iudice facit fidem ꝯ̃ ipſum confitentem in alio iudicio, & coràm alio iudice, ẽt ad diuerſum effectum, vt colligitur ex notatis per Inn. in c. qualiter, & qñ il 2. de accuſat. & in cap. per inquiſitionem de electioη. & hr̃ plenè per doctores in cap. at ſi clerici de iudicijs in l. is, apud quem C. de edendo, in capi. cum ſpeciali, §. porrò de appellationibus, & per Alex. in l. 2. §. hoc
2 edicto, ff. vi bonorum raptorum: † Nulla.n. maior
eſt probatio, quàm partis aduerſæ confeſſio, vnde confeſſus pro iudicato eſt, & quodãmodo ſua ſentẽtia damnatus l. 1. l. certum, & per totum, ff. de confeſ
3 ſis, l. qui ſententiam, C. de pœnis: † Et in criminali-
bus quãuis poſt cõfeſſionẽ ſentẽtia requiratur, tñ ſi reus in confeſſione perſeueret, condemnandus eſt, ut in l. 1. §. ſi quis vltro, ff. de qõ. & habetur per glo
4 ſam, Bartolum, & alios in l. 1. C. de confeſſis: Et † di
cit Alex. in rub. ff. de verb. obl. ꝙ confeſſio iterata, & geminata non poteſt prætextu erroris reuocari glo. in c. ex literis de diuort. Bald. in l. error, C. de iuris & facti ignoran. Alex. in l. cap. 5. ff. de adult. faciunt per Specul. in tit. de confeſſis, in §. 1. in fine, vbi uoluit, quòd ex ſola criminis confeſſione quis poſſit condemnari, ſi ſpontè, & abſq; tortura ſit confeſſus, & ex confeſſione facta in tormentis poſſit condemnari, ſi in illa perſeuerauerit. ¶ Præterea prædictus Bernardinus vltra quod fuerit confeſſus, ubi etiam conuictus per plures teſtes examinatos ſuper morte dicti Cæſarini, qui depoſuerunt, Bernardinum de Oſſano cum quibuſdam aliis ſociis, & maximè cum quodam Dionyſio olim Alexandri interfeciſſe dictum Cęſarinum, ex quo ſequitur, ꝙ ex tali confeſſione Bernardinus debuit, & potuit condemnari.
5 † neque talis cõfeſſio potuit, nec poteſt reuocari prætextu falſitatis, vel erroris, nec à ſententia lata occaſione huius cõfeſſionis de iure potuit appellari, quia hmõi confeſſio dicitur irreuocabilis, l. 2. C. quorum appel. non recipiun. d. l. qui ſententiam, not. in d. l. error, in d. c. cum ſpeciali, §. porrò, & in c. romana, §. ſin aũt, ubi glo. notabilis de appel. in 6. Item ex uera confeſſione Bernardini vnà cum dictis ... tionibus ſequitur, ꝙ probatum etiã eſſe di... ſeu pacem fuiſſe ruptã per illos de Oſſano ꝯ̃ ... Contulis, & conſequenter locus eſt pœnæ con... tionali, de qua in inſtrumento treguæ non ... ipſum Bernardinum, ſed etiam contra alios de ... no in dicto inſtrumẽto treguæ cõprehenſos, q... tẽ debent teneri ad pęnã ex perſona Bernardini ... tàm ex ſua confeſſione vera, q̃ ex alijs probati... conſtat violaſſe treguã: Et quamuis confeſſio ... unius non noceat alijs, puta patri, uel fideiuſſori ...
6 tamen † confeſſio uera, & maximè facta ſpontè ...
tortura nocet confitenti, & aliis, quibus res iud... nocere ſolet, ut colligitur ex iis, quæ notabili... ſunt Bar. & cæteri in l. cum filius, ff. de uerb. ob... Bar. in qõ. ſua incip. ſtatuto Peruſinæ ciuitatis ... ſuo conſilio incip. Peruſinæ ciuitatis ſtatuto ... citq; Bar. ipſe in l. cũ lite mota, ff. de iud. ſolu... l. 2. vbi Alex. C. de eden. ꝙ illis, quibus nocet ... tia lata ꝯ̃ vnũ, iuxta tradita in l. ſæpe, ff. de re iu... & in c. pen. extra eo. tit. etiam confeſſio illius ... ret, ut habetur per Alex. in d. l. ſæpe col. pen Sed ... tentia lata contra Bernardinum ſuper tregua rup... illiuſq; pœna nocuiſſet aliis de Oſſano argu. l. ... queritur cum ſeq. & cum ibi not. ff. de re iudic... & confeſſio Bernardini illis nocere debet. ¶ Sed ... men, his omnibus minimè aduerſantibus, con... rium de iure uerius eſt, ꝙ occaſione dictæ confeſſio... nis Bernardini, & aliorum, de quibus in proceſſu ... li de Contulis nõ poſſint agere contra illos de O... no ad pœnam ruptæ treguæ, uel pacis, nec ad ... ſoluendam illi de Oſſano poſſint de iure cogi ...
7 ribus infra dicendis; Et in primis, † quia licet uera con...
feſſio ſpontè facta in cauſa criminali noceat ip... fitẽti in alio iudicio, & maximè in eo, in quo a... de crimine ciuiliter puta ad pœnã pecuniari... applicandã iuxta no. per Bar. in d. l. 2. § hoc di... ſi. ſupra allega. ff. ui bon. rapt. ita ꝙ prætextu er... uel falſitatis non poſſit ad fauorẽ ipſius con... reuocari iuxta not. in d. l. error, & in c. ſi. extra ... feſ. tamen alij, quibus talis confeſſio poſſet no... ut ſunt fideiuſſores, pater, uel dñs, poſſunt ꝯ̃ ... feſſionẽ ueram uel ſpontè, uel in tormentis fa... nire, probando contrarium, uidelicet confeſſio... illam eſſe falſam, uel erroneam, ut uoluit Bar... quo alii pertranſeunt, in dicta l. cum filius in ... colum. in uerſi. tertio contingit per glo. nota... in l. 2. §. 1. ff. ſi ex noxa. cau. agatur, alioquin e... poteſtate unius per ſuã confeſſionẽ indebitè a...

præiudicare. Hinc uidemus, ꝙ† illi, quibus ſententia cõ
trariũ lata poteſt præiudicare, poſſunt ꝓ ſuo intereſſe
ab huiuſmodi ſentẽtia appellare, ẽt ſi principalis illi
acquieſceret: & ſi poſtea de iniquitate ſentẽtiæ ex ꝓ-
bationibus ꝑ illos factis cõſtaret, ſententia eis nõ no
ceret, & ad eorũ fauorẽ reuocaretur, ut habetur in d.
l. ſæpe, & ibi Alex. in col. pen & in d.c. pen. de re iud.
facit l. nõ tantũ, cum ibi no. ff. de appella. ergo idem
dicendum eſt de confeſſione alicuius, ut illi, quibus
talis confeſſio etiam uera poſſet præiudicare, poſſint
contra eã uenire, & ꝓbare, † cum in hoc confeſſio, &
res iudicata æquiparentur ad tradita per Bar. in d.l. 2.
C. de eden. & in d.l. cum lite, mora. Vnde dicit Bart.
in l. qui perluſorio, in §. 1. ibi quæro quid, ff. de appel.
ꝙ confeſſio eius, qui in cauſa principalis eſſet, non
nocet illis, qui ad iudiciũ uenirent, & principali aſſi
ſterent pro intereſſe ſuo, quod eſt uerbũ notabile ad
11 propoſitũ. † Et Bar. in l. edicto, in prin. per text. in l. 2.
in fi. ff. de iure fiſci dicit, ꝙ cõfeſſio nocet confitenti,
& non aliis, q quoad alios opus eſt alia probatione.
Confirmantur ſecundo præmiſſa ex iis, quæ no. no
tat Ant. de But. in c. fi. extra de confeſſis, qui conclu
dit, ꝙ tertius, cui poſſet alicuius cõfeſſio nocere po
teſt uenire contra eius cõfeſſionẽ, illamq; reuocare
prætextu falſitatis, uel erroris, ſolũ probando rẽ ali-
ter ſe habere, quia ſic quoad tertiũ dicitur de errore
cõfeſſionis ꝓbari, ut per Ant. ibi & Bart. in d.l. error,
C. de iuris, & fac. igno. & in l. nõ fatetur, ff. de confeſſ.
qui dicit errorẽ confeſſionis probari ex hoc, ꝙ ꝓbe-
tur aliter ſe habere, qñ eſſet tertius, qui contra cõ-
feſſionẽ unius ueniret, ſecus ſi ille met, q fuiſſet con
feſſus, uellet cõtrauenire, quoniã tunc error aliter ꝓ
bandus eſſet. Sed in caſu, de quo agitur, illi de Oſſa-
no cõtra quos ad pęnã agitur, probauerũt rem aliter
ſe habere, quã Bernardinus fuerit cõfeſſus, ergo &c.
Nã probauerũt in primis, ut cõſtat ex dictis teſtium
tam per ipſos, q̃ per ſyndicũ Cameræ examinatorũ,
ꝙ Cæſarinus interfectus habuit ſolũ unũ vulnus ſup
collo, Bernardinus autẽ fuit cõfeſſus illum plura vul
nera habuiſſe: Item probauerũt, Cæſarinũ fuiſſe vul-
neratũ ſuper collo, & interfectum à quodam milite
do. Ioannis de Saxatellis, & nõ ab ipſo Bernardino,
prout teſtes ipſi uiderũt, & cognouerũt: Vnde ex his
cõſtat cõfeſſionem Bernardini fuiſſe falſam, & erro
neã, & propterea aliis de Oſſano nõ debere nocere,
13 quoniã † quando unus fuit crimẽ cõtra ſe confeſſus,
& probetur illud fuiſſe ab alio cõmiſſum, talis cõfeſ-
ſio tanquã erronea nõ debet nocere, arg. d.l. nõ fate-
tur, ff. de confeſſ. l. 1. in fi. ff. de qõ. & eſt tex. in l. inde
neratius, in fi. ff. ad l. aquil. per Bar. in l. abſentẽ, in vl.
col. ff. de pęnis, c. 2. ibiq; Abb. & alii de purga. vulga.
14 ¶ Etſi diceretur, † ꝙ confeſſio uera facta in iudicio
nocet, & reuocari non põt etiã in criminalibus poſt
ſententiã, ut habetur per Spe. in tit. de confeſſis in 1.
§. in fi. cum ſi. ſupra alle. quoniã confeſſus pro iudica
to habetur, reſpondetur in primis hoc uerum eſſe re
ſpectu ipſius confitentis, ut in d.l. 1. in d.l. certũ, ff. de
confeſſ. l. 1. C. eo. tit. ſed non reſpectu tertii, & illius,
cui de iure confeſſio unius poſſet præiudicare ꝑ ea, q̃
uoluit Ant. in d.c. fi. col. pen. & Bar. in d.l. cum filius,
in ult. col. & in d.l. error, in d.l. non fatetur, & in d.l.
edicto, in prin. ff. de iure fiſci. Secundo reſpondetur,
15 ꝙ confeſſio habetur pro re iudicata etiã quoad ip-
ſum confitentem, quando non eſſet erronea, nec de
illius errore, uel falſitate conſtaret, ſecus ſi eſſet erro
nea, & de eius errore, & falſitate conſtaret, atq; p o-
baretur, tunc. n. pro re iudicata non haberetur, neq;
noceret, ut dicit do. Ant. in d.c. fi. col. 10. & maximè
in criminalibus, in quibus poſt confeſſionem ſent-
tia omnino eſt neceſſaria ad no. per gl. & docto. in d.
l. 1. C. de confeſſ. & ita colligitur expreſsè ex ijs, quæ
uoluit Bar. in d.l. nõ fatet̃ col. 2. ibi nec obſtat, l. poſt
rem &c. facit tex. in l. pen. ff. de confeſſ. iũcta d.l. non
fatetur, & hr̃ per Bar. in l. 2. in fi. poſt gl. ff. de iure fi-
ſci. Præterea ſi cõfeſſio confitenti non nocet, qñ de
eius errore, & falſitate cõſtat, & ad docendũ de erro
re, & falſitate admittitur ẽt ille, qui fuit ↄfeſſus, uſq;
ad ſententiã, ac ẽt poſt ſententiã, quando notoriè de
errore conſtaret, ut uoluit Anto. in d.c. fi. Bar. in d.l.
error, & in d.l. non fatetur, ergo minus nocebit ter-
tio, cui aliàs ſententia, atque cõfeſſio nocere poſſet,
& ideò tertius magis erit admittẽdus ad docendum
de errore, & falſitate cõfeſſionis, ut ea ſibi ñ noceat,
16 † quoniam ſententia, ſeu ↄfeſſio magis nocet ↄfiten
ti, & illi, cõtra quẽ ſentẽtia fuit lata, quã tertio ad ea,
quæ habẽtur per totũ titulũ, C. res inter alios acta, &
arg. l. ſæpe cũ ibi not. ff. de re iudic. in l. 1. & per totũ,
C. quibus res iudi. nõ nocet, & colligitur ex not. per
17 Bar. in d.l. edito in prin. † Vnde dicit do. Ant. in d.c.
fi. col. 11. ꝙ quando quis in cauſa ẽt criminali ueritа-
tem dicere iurauit, deinde crimen fuit cõtra ſe con-
feſſus, nõ obſtante iuramento poterit ſuam cõfeſſio
nem reuocare propter errorẽ probabilẽ, & probato
errore, talis ↄfeſſio illi nõ nocebit, hoc idem voluit
Roma. in conſi. 391. & in l. ſi uero, §. de uiro, ff. ſolu.
matr. Bal. & alij in d.l. error in 2. col. Si igitur ille, qui
uerè crimen confeſſus fuit, poteſt prętextu erroris ↄ
tra ſuam cõfeſſionem uenire non obſtante iuramẽ-
to ſuo, ergo à fortiori alius tertius, cui talis cõfeſſio
poſſet nocere, qm̃ facilius admittitur quis ad ueniẽ-
dum cõtra cõfeſſionem alterius ratione erroris, uel
falſitatis, quam cõtra propriam cõfeſſionem, ut uo
lunt, & præſupponũt omnes doct. in d.l. nõ fatetur,
18 & in d.l. error, & ſupra dixi. Et † ꝙ in criminalibus ẽt
poſt latam ſententiam cõdemnatoriã poſſit dici de
errore cõfeſſionis, illaq; poſſit reuocari, ſi cõſtet de
innocẽtia cõfitentis, eſt tex. in d.l. 1. §. ſiquis ultro, ff.
de quęſt. uſque ad finẽ, in l. inde neratius in fi. cum l.
ſeq. ff. ad l. acquil. faciunt ea, quæ habẽtur per Bar. in
l. abſentẽ in prin. in ult. col ff. de pęnis, ꝙ iudex neq;
ex ficta, neque ex uera ↄfeſſione alicuius debet quẽ,
hoc eſt cõfitentem condemnare, qñ ipſi conſtat illũ
nõ eſſe culpabilem, neque delictum commiſiſſe, &
ad propoſitũ faciunt ea, quæ habentur per doct. in c.
2. de purga. uulga. & l. non tantum, cum ibi not. ff. de
19 appell. † & dicit do. Card. Alex. ĩ d.c. cũ ſpeciali, §. por
rò de appell. in 5. col. uerſi. ex prædictis infertur, ꝙ ſi
quis fuerit cõfeſſus crimen, & ex ſua cõfeſſione fue
rit damnatus, & à ſententia fuerit appellatum, & an
te inhibitionem iudici facta iuxta tex. in c. romana,
§. ſi autem de appella. in 6. cum gl. iudex à quo incõ-
tinenti mandauerit exequutioni ſentẽtiam, quia fe
cerit reum decapitari, & poſtea de errore, & falſita-
te cõfeſſionis cõſtiterit, quamuis ſentẽtia nõ poſſit
quoad pęnam mortis reuocari, tñ reuocãda erit, ne-
que nocebit ↄfeſſio quoad alios effectos ſententiæ,
uidelicet reſpectu ualiditatis teſtamenti, publicatio
nis bonorũ temporalium, & pœnæ pecuniariæ, & ſi
milium. Ita igitur in caſu noſtro quamuis cõfeſſio,
& conſequenter ſentẽtia ratione erroris, uel falſita-
tis nequeat reuocari reſpectu exequutionis factæ in
perſonã Bernardini, qui fuit decapitatus, tñ hæc cõ-
feſſio, & ſentẽtia quoad alios effectus ipſi Bernardi-
no, aliiſq; de Oſſano nocebit. ¶ Tertio alia ratione
ur̃ dicendũ, ꝙ talis confeſſio Bernardini nõ debuit
nocere ipſi Bernardino, & minus cęteris de Oſſano,
multoq; minus illis de Canibus, & de Lãbertis, quo
niam hæc ↄfeſſio Bernardini de crimine homicidij
facta fuit coram dom. Gubernatorę Fauentiæ, qui
erat iudex incompetens tàm ratione criminis com-
miſſi,

miſſi,quã rõne domicilij Bernardini,ac ẽt ipſis Cæ-
20 ſarini de Contulis, † nam de hmõi homicidio erat
cognoſcendũ per Gubernatorẽ Imolę,in cuius ter-
ritorio crimen fuit commiſſum, & in quo Bernardi
nus,& Cæſarinus domiciliũ habebant,vt in l. 1.cum
auth. ibi poſita, C. ubi de crim. agi opor. clem. pa-
ſtoralis,in §.quod ſi,de re iud.l.fi.ff.de accu.& ubiq;
doct.& non per iudicẽ alterius territorij, vt in iurib.
21 ſupra allegatis:†Et iõ cũ iudex uidelicet do. Guber-
nator Fauentiæ, qui vt ſimplex Gubernator cogno-
uit de hmõi homicidio,fuerit iudex incõpetens,ſe-
quitur, ꝙ confeſſio corã eo facta per Bernardinum
non potuit ipſi nocere ad cõdemnationẽ, vt voluit
Bar.in l.diuus,ff.de custo.reo Et minus potuit noce
re alijs de Oſſano, quia confeſſio de crimine facta
corã iudice incõpetenti non nocet confitenti, nec
alij quoad criminis condemnationẽ, vt eſt tex.not.
ĩ c.at ſi clerici, cũ ibi no.ibiq; oẽs extra de iud. & ha
betur per Bar.in d.l.diuus. ¶Et ſi diceretur, ꝙ quã-
uis hæc cõfeſſio facta corã incõpetenti non noceat
quoad criminis condemnationẽ, prodeſt tñ quoad
faciendũ indiciũ ꝯ confitentẽ, ut poſſit torqueri,ad
tradita per Ant.de But.in d.c.fi.in fi.2.col.de confeſ.
per Alex.in d.l.diuus,ff.de custo.reo.& in l.fi.in uer.
capite quinto,ff.de qõ.& per Inno. in c.per inquiſi-
tionẽ, de electio. Ergo vigore talis cõfeſſionis ſaltẽ
in caſu noſtro potuit procedi contra iſtos de Oſſano
ad pęnã conuentionalẽ violatæ pacis, cõiungendo
confeſſionem illã,quæ facit inditium,cũ dicto Nar-
di & aliorũ teſtium deponentiũ de homicidio con-
tra Bernardinum, argumento eorum, quæ habẽtur
in l.admonendi,ff.de iureiu.& in l.fi.C.de probatio.
22 Reſpondetur his omnibus, † ꝙ vbicunq; ſumus in
caſu, in quo iuriſdictio iudicis incompetentis non
poteſt prorogari, tunc confeſſio criminis coram eo
facta non facit etiã inditium, neq; confitenti nocet
quoad faciendam contra eum præſumptionẽ de cri
mine, vt eſt tex.in d.c.at ſi clerici: ita voluit Ang.in
l.1.C.de conf. Alex. in l. magiſtratibus, ff.de iuriſd.
om.iud.& Ant.in d.c.fi.de confeſ.Sed in caſu noſtro
iuriſdictio dom.Gubernatoris Fauentiæ non potuit
quoad cauſam huius homicidij prorogari,quia co-
rã eo proceſſum fuit per inquiſitionẽ, quo caſu quo
ad effectum, ut quis poſſit de crimine puniri per iu-
dicẽ non ſuum, non põt eius iuriſdictio prorogari,
vt not.voluit Decius in d. c. at ſi clerici,in 4. notab.
col.3.per not.per Bal.in l. 1.C.ubi de crim.agi opor.
ergo confeſſio Bernardini facta de homicidio Cęſa
rini corã d.do. Gubernatore Fauentiæ non potuit ſi
bi, nec aliis nocere ẽt quoad faciendum inditium ꝯ̃
ipſum de homicidio prædicto. Præterea cũ Nardus
vnus ex teſtibus examinatis,ꝯ Bernardinum in cau-
ſa homicidii corã Gubernatore Fauentiæ nõ fuerit
in pręſenti cauſa examinatus,& repetitus,dictũ ſuũ
in pręſenti cauſa nullã fidem facit ẽt ſemiplenã, ſed
23 ſolum quoddam inditium,quia† dicta teſtium exa-
minatorum in una cauſa corã uno iudice quamuis
non probent,nec plenam fidẽ faciant in alia cauſa,
tñ faciunt inditium, & qualem qualẽ præſumptio-
nẽ,vt colligitur ex iis,quæ volunt Arc.& Alex. poſt
Bar. & alios in l.2.C.de eden.& in l. cũ lite mota, ff.
iudic.ſolui,in fi.primę apoſt.& eſt glo.in l.ſi duo pa-
troni in princ.ff.de iureiur.Bar.in l.admonendi,col.
11.ff.eo tit.de iureiu.Et dicit Spec.in tit. de confeſſ.
in §.nunc videndum, in uer. quid de cõfeſſione, cir
ca finẽ illius uerſ.ꝙ teſtes examinati in una cauſa nõ
faciunt fidem in alia coram alio iudice per tex.in c.
inter dilectos in ver. nec atteſtationes, de fide inſtr.
& c.2.de ord.cognitio.& faciunt not.per Bar.in d.l.
2.§.hoc edicto,ff.ui bon.rap. Item cum confeſſio fa

cta etiam coram iudice incompetenti, cuius iuriſdi-
ctio poſſet prorogari,ſolum faciat inditium,& non
aliquam fidem plenã, ſeu ſemiplenã, ut habetur
d.c.at ſi clerici, cum ſim.ſequitur, ꝙ ad conuincen-
dũ iſtos de Oſſano, & alios de pace rupta,confeſſio
24 hæc non poterit coniungi cum dicto Nardi, † quia
licet duæ ſemiplenę probationes iungantur ad facien-
dã plenam fidẽ, non tñ iunguntur ſimul indicia,&
pręſumptiones plures, ad tradita per Bar.& alios
25 d.l.admonendi, & in l.fi.ff.de qõ.¶Rurſus† po-
non tamen conceſſo, ꝙ cõfeſſio Bernardini faceret
ſemiplenam probationẽ, & dictum Nardi aliam ſe-
miplenam probationem,tñ in caſu noſtro,in quo a-
gitur de crimine ſaltem ciuiliter ad pęnam pecu-
riã,& conuentionalem iuxta not.per Bar.in l.agra-
ria,ff.de termino amoto,& ĩ l.prætor ait,ff.de ſep.
viola.& tanto magis in caſu, quo de crimine agi-
tur criminaliter, non poſſunt duæ ſemiplenæ proba-
tiones coniungi ad faciendam plenã,& integram fi-
dem, & maximè qñ eſſent duæ ſemiplenæ proba-
nes diuerſæ ſpeciei,uel generis,vt voluit glo.
c.tàm literis, & in c.veniens, extra de teſtibus
not per Bar.in d.l.admonendi,in penul.col.
&c. & hr̃ per canoniſtas poſt gl. in c.fi.de iure
26 ¶Non obſtat,ſi diceretur,† ꝙ confeſſio crimi-
ra tollit nullitatem,& ineptitudinem proceſſus
noc.in c.qualiter & qñ, il 2.de accuſ.Abb.in c.
confeſſ.Bar.in l.ſi confeſſus, ff.de custo.reo.Qui
lud eſt uerum, qñ confeſſio fuiſſet facta coram iu-
ce competenti,ſecus ſi nullitas proueniret ex
petentia iudicis,cuius iuriſdictio non poſſet pro-
gari, qm̃ talis nullitas, & ineptitudo etiã per
criminis confeſſionem nõ tollitur, ut in d.c.at
rici,& habetur per do. Ant.in c. in noſtra,de
cler.& mul.ĩ col.43.& per Fel.in d.c.qualiter,
¶Quarto principaliter non uideo,quomodo
bus de Contulis,eiuſq; litis conſortes poſſint
ad pęnã, de qua in inſtrumento pacis, & ſi e
in caſu, quo homicidium Cæſarini fuiſſet ple-
legitimè probatum ꝯ̃ ipſum Bernardinũ,& alios
Oſſano,nã in inſtrumento treguæ ꝯ̃ctę inter illos
Oſſano ex una, & illos de Contulis ex alia nõ
expreſsè nominati Cæſarinus, & Iacobus, nec
fuerunt præſentes celebrationi dicti inſtrumenti
quãuis fortè ſub uerbis generalibus dicantur cõ
henſi in dicto inſtrumento treguæ, & eorũ no-
per notariũ tanquã publicã perſonã fuerit ſtipu-
tñ ipſis ex hmõi ſtipulatione nulla obligatio,nec
actio potuit acquiri, niſi illorũ ratificatione ſe-
27 ta,quia † abſentibus non põt aliquo modo acqui-
niſi ſequuta ratificatione,vt colligitur ex iis,quæ
luit Alex.in l.ſi mihi.& titio,col.5.ff.de uerb.ob.
hr̃ per Bald. in l. multum intereſt.C.ſi quis alte-
ſibi,Bar.poſt glo.in l.communis,in fi.ff.de acq.
& in l.1.C.per quas perſo.nob.acq.Bald.in l.ad
ciũ circa finem,C.commu.diuid.& Bar.in l.fi.
28 ff.de act.emp. † Et ratificatio re integra fieri de-
l.bonorũ,cum ibi not.per Bar.ff.rem rat.hab.
l.ſi uxor,§.ſi quis uxorem,ff.de adult.d. Ant.in
cedens, de pręb.& Bal.in l.fi.C. ad Maced.V
ante,uel poſt homicidium Cæſarini non appa-
aliqua ratificatione Cæſarini, Iacobi, & alio-
rum fratrũ de Contulis, ſequitur ꝙ ipſis Cæ-
ſeu Iacobo non potuit aliqua obligatio, & actio
quiri.Et ideò tanquam agentes ſine actione
pellendi,argumen.l.cedere diem,ff.de uerb.ſig.
& in l.1.§.1.ff.ſi menſor fal.mod.dix.¶Et qua-
ex præmiſſis apparere poſſet reſponſum oĩbus
ctis ſupra in contrarium,tamen ſpecialius reſpõ-
do,in primis dico non obſtare, ꝙ confeſſio Be-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

do. Gubernatore Fauentiæ debet nocere ſibi, & alijs de Oſſano ēt in alio iudicio, & ad aliū finē, quòdq́; cōfeſſio iterata, & geminata, nō poſſit prætextu erroris reuocari per plura, quæ adducta fuerunt, quia reſpondeo, q † licet cōfeſſio Bernardini potuerit ſibi nocere, nec per eū potuerit reuocari per ſupra allegata, tñ alijs de Oſſano, quibus confeſſio Bernardini aliàs nocere potuiſſet, nō dēt præiudicare, ex quo de errore, & falſitate illius ꝓbatum fuit per plures teſtes, qui depoſuerūt Cæſarinum fuiſſe interfectū nō à dicto Bernardino, ſed à quodam milite do. Ioānis de Saxatellis, ex quo probatur error, & falſitas dictæ cōfeſſionis, ut colligitur ex d.l.1.§.ſiquis ultro, ff.de quæſt. & ſupra latè dixi. Itē dico, † q confeſſio ſæpius iterata pōt ꝓtextu erroris reuocari, vt uoluit Bal. quē ſequitur Alex. in l.1.C.de errore calcu. & ē uerior opinio. Præterea cōfeſſio Bernardini fuit facta corā iudice incōpetēti, & ideò nō potuit alijs de Oſſano nocere maximè in alio iudicio, & ad aliū finem, & coram diuerſo iudice, quibus illud additur, q iſtis de cōtulis qui ad pęnā agunt, ex inſtrumēto treguæ nihil fuit acquiſitū, quamuis fortaſſe ipſis potuiſſet acquiri, ſi ratificaſſent, ut ex prædictis, colligitur, & propterea tanquam agentes ſine actione ſunt repellēdi, vt ſupra plenius dixi. ¶ Non obſtat, q Bernardinus fuerit de homicidio ꝯuictus per teſtes examinatos tàm coram do. Gubernatore Fauentiæ, q̃ coram do. Gubernatore Bononiæ, & ideò illi de Oſſano debēt ad pœnam uiolatæ treguæ teneri, l.qui ſentētiam, C.de pœnis, quia reſpōdetur primo, q iſti de cōtulis agētes nō poſſunt agere, ex quo nō ratificarūt, ut ſupra dixi. Secūdo negatur fuiſſe ꝑ teſtes aliquos probatū, q Cæſarinus fuerit interfectus à Bernardino, fuit.n. examinatus coram do. Gubernatore Fauentiæ quidam Nardus directè deponēs de homicidio Cęſarini cōtra Bernardinū, & Dionyſium de Canibus, qui teſtis iudicio meo nihil probat, in primis † quia is, velut ipſemet in ſua depoſitione cōfeſſus fuit, erat in pœnā furcarū propter furtū bānitus, & ideò erat infamis, vt in l.infamē cum ibi no. ff.de publ.iudi. quo fit, vt in cauſa criminis, & homicidij deponere non potuerit, l.3.§.l.iulia, ff.de teſtibus, l.qui iudicio, ibiq; Bar. ff.de accuſ. Nā ſi ipſe voluiſſet accuſare Bernardinū de homicidio, nō potuiſſet propter bannū, & infamiā ſuam, quam per ſuā cōfeſſionē probauit, arg. l.qui accuſare, ff.de accuſ. d.l.q iudicio, c.prohibētur, 2.q.1.c.infames, 6.1, & hr̄ per doct. poſt gl.in c.1.de accuſ. Ex quo ſequitur, q minus potuit in cauſa criminis, & homicidij teſtificari, quia in cauſa criminali qs facilius ad accuſandū admittitur, quā ad teſtificandū, c.de cætero de teſtibus, c.licet heli de ſimon. per Abb. & alios in d.c.1. delicta namque ꝑ teſtes, & nō per accuſatores probātur, ut ibi. Præterea ut ſupra dixi, Nardus teſtis nō facit ēt ſemiplenam fidem, ſed ſolū inditiū, propterea quia in cauſa criminali fuit corā alio iudice ad unū finē examinatus, et ſic corā alio iudice diuerſi fori in cauſa ciuiliter mota, & ad aliū finē nō diceretur fidē facere per not. per Bar. & alios ī l.2.C.de eden. in d.l.cū lite mota, ff.de iud. ſolui, & in l.2.§.hoc edicto, & ubique Alex. ff.ui bon.rap. & hr̄ per Specu. in ti.de confeſſ. in d.§.nunc in uerſi.quid de confeſſione circa fi. Itē † hic Nardus uariauit, dicēdo modo vnū, & modo cōtrariū in cā agitata ſup homicidio corā dicto do. Gubernatore Fauētiæ, ergo illius dicto fides non eſt adhibenda, l.ubi repugnantia, ff.de reg.iur. l.1.cum ibi not. C.de furtis, habetur per Abb. & Fel. in c.in noſtra de teſtibus, in l.ob carmen, §.1.ff.eo.ti. & l.ſcripturę, C.de fide inſtrum. Præterea dictū huius Nardi, ut ſupra dixi, non pōt cum cōfeſſione Bernardini coniungi ad plenam fidem faciendam. ¶ Alij teſtes etiam examinati pro curia, & ad inſtantiam illorum de Contulis contra illos de Oſſano, de Canibus, & de Lambertis nihil boni probant, propter quod conſtet homicidium fuiſſe ab ipſo Bernardino commiſſum: Nam Franciſcus nihil cōcludit de homicidio, quinimmo eius dictum facit ad fauorem illorū de Oſſano litiſq́ue conſortum, quoniam deponat ſe tempore homicidij, & per horam ante uidiſſe Bernardinū abſentem, & diſtantem à loco, in quo homicidiū commiſſum fuit. Marconus de Cerućlatis deponit ſe uidiſſe Cæſarinū mortuū, & nō dicit à quo fuerit occiſus, & q unicum tantum uulnus in collo habebat, & cōſequenter apparet dictū Nardi falſum fuiſſe, & confeſſionē Bernardini pariter fuiſſe falſam, q dixerunt plura uulnera fuiſſe Cæſarino illata à pluribus, uidelicet ab ipſo Bernardino, à Dionyſio, à Mengono, & quodam alio domina Bellina de Contulis ſimiliter dicit ſe uidiſſe Cæſarinū habētem collū inciſum, & iam mortuū cum vno etiam vulnere in labijs, & cū alio in ſpatulis: Sed tamen omnes alij teſtes dicūt ipſum Cæſarinum fuiſſe vulneratū ſolum in collo, & non in labijs: Itē dicta domina Bellina nō deponit, à quo Cęſarinus fuerit interfectus: Dicit etiā ſe iuiſſe cū Nardo prædicto ad cortile Cæſarini, & reperijſſe ipſum Cæſarinum mortuum: Ex quo datur intelligi q Nardus non fuit præſens eo tempore, quo homicidium fuit commiſſum, prout etiam plures teſtes examinati ad fauorem, & inſtantiam illorum de Oſſano, de Canibus, & de Lambertis depoſuerunt, dictum Nardum tempore homicidij Cæſarini non interfuiſſe in loco homicidij coarctando hanc negatiuam loco, & tēpore iuxta tex. cum ibi not. in l.actor quod aſſeuerat, C.de probatio in c.quoniam contra extra eo.ti. & in c.bonæ, il 1.de electio. Et conſequēter apparet hunc Nardum depoſuiſſe falſum, dum dixit ſe fuiſſe præſentem, & uidiſſe dictos Bernardinū Dionyſium, & alios contra Cæſarinum admenare.

33 Præterea † hæc domina Bellina ē de familia, & agnatione illorū de Contulis, & ſic inimica capitalis illorum de Oſſano, de Canibus, & de Lambertis iuxta not. in §.ſi uerò in auth.de teſtibus: Et ideò repellenda eſt à teſtificando, c.repellantur, c.cum P.c.meminimus de accuſa. & habetur in c.1.eo.ti. & in l.3.§.1. ff.de teſtibus, ubi non ſolum inimici, ſed etiam conuerſantes, & domeſtici inimicorum à teſtificādo in cauſa criminali repelluntur. Lucia quondam Marci, quę ſatis concludenter uidetur probare de morte Cęſarini, contra ipſum Bernardinū, remanet unica, & ſingularis, & ideò illi fides nō eſt adhibenda, c.licet uniuerſis de teſtibus, & d.c.bonæ, il 1. Præterea ipſa eſt de familia illorum de Contulis rupta uidelicet in domo Reacij de Contulis: Quo fit, ut ei ratione inimicitiæ nō ſit credendum, ut ſupra dictū fuit, domina Vēturina nō deponit, ſe uidiſſe Bernardinū interficere Cęſarinum, nec aduerſus illū cū roncha admenare: Eſt etiam ipſa de familia illorū de Cōtulis, ueluti probatū fuit, ergo ei tanquam inimicæ nō eſt fides adhibēda per prædicta; Et multo magis, quia ipſa deponit ſe fuiſſe percuſſam à Mengono de Lābertis. Alij teſtes examinati ꝯtra illos de Oſſano, litiſq; conſortes uel deponunt de auditu, uel nihil de morte Cæſarini atteſtātur: Et conſequēter apparet nullo modo cōcludenter, ſemiplenè, & legitimè fuiſſe ꝓbatum, q Bernardinus, Dionyſius, Mengonus, & alij interfecerint dictū Cæſarinū de Contulis. ¶ Venio tunc ad fm dubium, quo quæritur, An illi de Contulis poſſint agere cōtra illos de Canibus, & de Lābertis ad pęnā pacis, ſeu treguæ uiolatæ: Et quamuis ex pluribus ſupradictis, quæ aliter nō repeto, appareat

ipſos nõ poſſe agere, tamen aliqua alia addẽdo, iſtud
cõfirmo ualido fundamẽto, nã ad ꝓbandum, ꝙ Dio
nyſius de Canibus, & Mẽgonus, atque Antonius de
Lãbertis homicidio Cæſarini interfuerint, illumq́;
interfecerint, & uulnerauerint, adducitur confeſſio
Bernardini facta coram do. Gubernatore Fauẽtię ꝯ-
fitẽtis de ſe ipſo, & de dictis Dyoniſio, Mẽgono, An
tonio, & ſocijs ſuis, cui ꝯfeſſioni contra alios nõ eſt
34 credendum, qa † interrogatus, & examinatus ſup cri
mine proprio ñ eſt de ſocijs criminis interrogãdus,
& interrogatus, ſiue ſpõte cõfeſſus de crimine ſocio
rum non probat, l. fi. in fi. C. de accuſ. & ibi doct. oẽs,
l. 1. §. prudẽter, ff. de quæſt. l. ſicuti. C. eo. ti. de quæſt.
c. 1. & ibi gl. & doct. de confeſſ. & hoc, qñ ſumus in
ijs criminibus, quæ regulariter, & ſui natura in iniu-
riã alterius principaliter committũtur, ueluti eſt ho
micidiũ, vt declarat Bar. in l. repeti, §. 1. ff. de quæſt.
¶ Pręterea talis ꝯfeſſio Bernardini facta fuit coràm
iudice incõpetenti, ergo non debet cõfitenti, & mi
nus alijs nocere per prædicta, ut hr̃ in c. 2. & fi. per gl.
& doct. extra de confeſſ. Item talis cõfeſſio fuit erro
nea, & falſa, prout probatũ fuit, ergo docto de erro-
re, eiuſque falſitate non debet alijs nocere per plenè
deducta in primo dubio; qñ licet cõfeſſio criminis
noceat cõfitenti, vt ſupra, & hr̃ per Rom. in ſuo ſing.
303. tñ regulariter nõ nocet tertio in alio iudicio, &
coram alio iudice, maximè ad alium effectũ, vt col
ligitur ex ijs, quę ſupra fuerunt plenè deducta. ¶ Nec
obſtat, ꝙ illi de Canibus, & Lambertis poſſunt ad pę
nã violatæ tregue conueniri propter homicidiũ Cę
ſarini à Bernardino cõmiſſum, ueluti conſtat ex ſua
cõfeſſione, quoniã Bernardinus erat de ſequacibus
illorũ de Canibus, & de Lãbertis, q ex facto Bernar-
dini tanquã ex facto unius ſuorũ ſequaciũ tenentur:
qñ reſpondetur primo, q' in inſtrumentis treguæ il
lorum de Canibus, & de Lãbertis non fuit promiſ-
ſum, neque cõuẽtum pro ſequacibus in genere, ſed
omnes, qui ſub tregua comprehendi debebant, fue-
runt nominatim expreſſi. Secundo nõ eſt probatũ,
ꝙ illi de Oſſano, & p̃ſertim Bernardinus ſint, & fue-
rint ſequaces illorum de Canibus, ſiue de Lamber-
tis, ergo cum iſtum ſit fundamentũ intentionis illo
rum de Contulis, ipſi debẽt ſuccumbere, arg. c. fi. de
iureiu. l. qui accuſare, C. de eden. l. ei, qui, ff. de prob.
Præterea, & ultimo iſti de Contulis, qui agunt, uide
licet Iacobus, litiſq; conſortes, & Cæſarinus etiã in-
terfectus nõ ſunt de cõprehenſis in inſtrumento tre
guæ, & eo tempore erant abſentes, & quamuis eorũ
nomine notarius, ut publica perſona fuerit ſaltẽ ſub
uerbis generalibus ſtipulatus, tñ illis nihil iuris po-
tuit acquiri, niſi ſequuta ratificatiõe, quæ re integra
fieri debuit, ut ſupra dixi: quo fit, ut nulla ratificatio-
ne ſequuta, neque probata ipſi non poſſint agere, ꝑ
ea, quæ ſuperius dicta ſunt: Ex quibus omnibus con
ſtat de bono iure illorũ de Oſſano, de Canibus, & de
Lãbertis, qui ſunt à petitis per illos de Contulis ab-
ſoluendi, & illi de Contulis tanquã temere agentes
ſunt in expẽſis condẽnandi iuxta, c. finem litibus de
dolo, & contum. ¶ Et qñ tota ui huius conſultatio-
nis in eo cõſiſtit, an pro parte illorum de Oſſano, de
Canibus, & de Lambertis probatum ſit de errore, &
falſitate ꝯfeſſionis Bernardini; iſtud nũc uideamus:
Et probatũ eſſe de hoc errore dicẽdum eſt, nam per
duos teſtes cõteſtes probatũ fuit homicidiũ Cęſari
ni fuiſſe commiſſum non à Bernardino, ſed à quodã
milite do. Ioannis de Saxatellis diuerſo à dicto Ber-
nardino, prout ipſi teſtes uiderũt, & cognouerunt, q
duo teſtes ſunt ꝯteſtes, & plenè ex eorũ dictis proba-
tur error, & falſitas confeſſionis Cæſarini. ¶ Nec ob
ſtat, ꝙ ipſi teſtes, videlicet Bartholomęus, & Benedi
ctus ſunt inter ſe uarii, & diſcordes, qa unus depo...
Cæſarinũ cecidiſſe de tecto in domũ ſuã, & è do...
fuiſſe à quodã milite extractũ, & ductũ ad cortile...
te do. Alexandrũ de Saxatellis, & alius dicit, Cæ...
num deſcendiſſe ex tecto cũ una ſcala; Quoniam...
35 tur, ꝙ † licet ſuper his circunſtantijs, & qualita...
dicãtur variaſſe, & diſcordaſſe, tñ ex quo ſunt co...
ſtes, & cõcordes ſuper facto principali, hoc eſt ſu...
homicidio, & de ꝑſona, quæ illud cõmiſit, & de lo...
co, & tpe homicidij cõmiſſi, & ſic cõcordes ſunt ſu...
per circunſtantijs, & qualitatibus ſubſtantialibus...
ſuper vulnere illato, iuxta l. libellorũ, ff. de accuſa...
cuntur cõcludenter probare, licet uariauerint ſuper
quibuſdam nõ ſubſtantialibus, neque neceſſarijs, ...
voluit Alex. in l. ob carmẽ, §. 1. in apoſt. magna, ff. de
teſtibus, & in conſi. 53. col. ult. cũ conſi. 109. in fi. ...
in 1. col. & eſt gl. in c. dudum in uer. ſubſtantia de ...
uerſ. coniug. & in c. cũ eccleſia Sutrina in uer. ...
laſſe de cau. poſſ. & propr. glo. in c. nihil obſtat, ...
Io. An. de uerb. ſignifi. Bal. in rub. de controu. ...
& in l. de quibus, ff. de legibus, & in l. teſtium, ...
36 teſtibus: † Et ideò ſi unus teſtis diceret Titiũ oc...
ſe Sempronium cum enſe, & alius diceret cum ...
cha, ſeu lamea, probarent plenè, & cõcludenter ...
micidiũ, nec dicerẽtur ſingulares, nec uarii, ...
factum principale cõcluderẽt, ut uoluit Io. An. ...
1. de pactis in 6. Alex. in l. inter ſtipulantem, §. ...
37 uer. obl. Et † dicit Inn. in c. fraternitatis de hæret. ...
gl. ꝙ teſtis dicens falſum in uno articulo nõ pro...
ſuper aliquo propter unitatem iuramenti, & ...
falſitas tangeret ſubſtantiam negotij, & facti prin...
palis, ſecus ſi tantum aliquas circunſtantias, & q...
tates nõ ſubſtãtiales, neque neceſſarias iuxta ...
habentur in d. l. libellorum cũ ibi not. & de ho...
betur per Alex. Bal. & Mod. in l. ſi ex falſis in ...
C. de tranſact. ¶ Nec obſtat, ꝙ Bartholomæus ...
do. Alexandrum de Saxatellis iuiſſe domum C...
ni cũ quindecim, uel ſexdecim partim pedeſt...
& partim equeſtribus, & ꝙ dictus Cæſarinus ...
ab uno ex dictis militibus interfectus: Benedictus ...
rò alius teſtes dicat quinque, uel ſex homines ...
milites fuiſſe cum ipſo do. Alexandro, & Cæſari...
fuiſſe ab uno ex dictis militibus interfectũ; Quia ...
38 detur, † ꝙ licet unus teſtis plus dicat, quã alius, ...
hoc tñ nõ dicuntur uarij, neq; diſcordare, ſi in ...
principali conueniant, c. 1. cum gl. ibique do. An...
de offic. lega. Alex. in d. l. ob carmen, §. 1. & in con...
214. in 2. uol. Et dicta horum duorum teſtium ...
diuuantur ex dictis plurium teſtium deponen...
fama publica, & de auditu ſuper homicidio Cæ...
ni commiſſo nõ ab ipſo Bernardino, ſed à quod...
39 milite do. Ioannis Saxatelli, † nam teſtis depo...
de uiſu coadiuuatur ex dicto alterius deponen...
auditu, & fama publica Bal. in l. pen. in 4. oppo...
1. col. in lectu. antiqua, C. de condit. inſer. Alex...
conſi. 9. & 20. uolu. 4. Nec obſtat, ꝙ Barthol...
deponat de loco uidelicet in uilla Rioli, & in C...
li Cæſarini, & de tempore uidelicet die imme...
ſequenti feſtum ſancti Michaelis mẽſis Septem...
Benedictus uerò deponat ſolũ de eodem loco ...
non de tempore, quia ipſe dixit ſe de tempore ...
40 recordari: Quia reſpõdetur, † ꝙ teſtis debet de ...
deponere, nec ſufficit dicere ſe non recordari, ...
ſi diceret ſe non recordari de tempore, quia ...
eius fides non minueretur, ſed dicto ſuo ſta...
arg. not. in d. l. ob carmen in fi. ut not. uoluit A...
in conſi. 109. col. ult. in 1. uol. qui dicit, ꝙ ſi unus ...
ſtis recordetur de tempore, & alius non, ple...
bant, & dicuntur conteſtes, non autem ſingula...
nec uarij, dummodo concordent ſuper facto prin...
cipali

…ſi, dato ꝙ in aliquibus circunſtantijs, & qualitatibus diſcordent per plura, quæ ſupra allegaui. ¶ Nõ obſtat, ꝙ teſtes examinati pro parte illorum de Oſſano, & aliorum litis conſortũ dicantur deponere nõ uerisimilia, ergo eis nõ eſt credẽdũ, d. l. ob carmen, §. 1. quia reſpõdetur, ꝙ ex quo fuerunt examinati cũ tormentis, & maximè dictus Bartholomeus, eis credendũ eſt, ut in d. l. ob carmen. Præterea q̃d uerisimilitudini repugnat, ſi ipſe teſtes dicãt, Cæſarinũ fuiſſe interfectum à quodam milite do. Ioannis? cur enim uerisimilius eſt ipſum fuiſſe interfectum à Bernardino, quã ab uno milite? immò uerisimilius eſt, ꝙ fuerit interfectus ab iſto milite, quam à Bernardino, q̃ erat uir bonus, & nõ ſolitus hęc facere, veluti de eius bona fama, & cõditione probatũ fuit. Nec obſtat, ꝙ illud nõ ſit uerisimile, propterea quod Bernardinus ꝯtrarium confeſſus fuit, qm̃ reſpõdetur, † ꝙ ſæpe contingit aliquẽ uel per errorem, uel per falſitatẽ confeſſum fuiſſe homicidiũ, & crimen, & ꝓpter eius confeſſionẽ debere puniri, & tñ cõtrarium ſit uerius, & eius innocentia cõſtare, & probari poſſit, & ita iura admittunt, l. inde neratius in fi. ff. ad l. aquil. l. 1. §. ſi quis ultro uſque ad finem, ff. de quæſt. & ſupra ſæpius dixi: & ſic teſtes deponẽtes ꝯtrariũ eius, q̃d quis fuit confeſſus, ad docendum de errore confeſſionis dicuntur uerisimilia deponere, quod & iura, & doct. admittunt. ¶ Nec aduerſatur, ſi diceretur, ꝙ ꝯfeſſio Bernardini habet uim duorũ teſtiũ, qm̃ licet ꝯfeſſio non ſit probatio, eſt tñ releuatio ab onere probãdi, & ideo dr̃ maior probatio, quam aduerſæ partis cõfeſſio, quæ æquipollet nedũ duobus, ſed ẽt pluribus teſtibus, ad tradita per Bal. & alios in rub. C. de ꝓba. & per doct. maximè Mod. in rub. extra, eo ti. & ſic Nar. alius teſtis coniũctus cõfeſſioni Bernardini ſuperat numerũ ſaltem triũ teſtium, quibus poſtea plures alij teſtes de auditu deponẽtes adminiculantur, ergo illis ſtandum eſt, tanquam plures ſint numero illis, qui depoſuerũt ad fauorẽ illorũ de Oſſano, qui ſoli duo fuerunt, uidelicet Bartholomeus, & Benedictus, arg. tex. cum gl. ibiq; doct. Bar. & Alex. in d. l. ob carmẽ, §. 1. & not. in c. cũ Ioannes de fide inſtrum. Quoniã his omnibus rñdetur, ꝙ † cõfeſſio Bernardini habet uim duorũ, uel pluriũ teſtiũ cõtra ipſum, & non contra alios, quia confeſſus hr̃ pro iudicato, ſeu põt ex ſua cõfeſſione iudicari, l. qui ſentẽtiam, C. de pœnis, l. 2. C. quorum appell. nõ recipi. d. l. 1. §. ſiquis ultro, ff. de quæſt. Sed cõtra alios, aon habet uim niſi unius teſtis, & uix, quia cõfeſſio nocet cõfitenti, & nõ alijs, ut habetur in c. fi. per gl. de confeſſ. c. 1. cũ ibi not. eo. tit. cũ ſi. ſupra allegatis: Item illud uerũ eſt, ſi de errore, uel falſitate eius non conſtaret per prædicta. ¶ Non obſtat, ꝙ plures fœminę examinatæ, quãuis nõ probẽt propterearum cõſanguinitatẽ, tamẽ coadiuuãt alias probationes, & maximè cum ſimus in ijs, quæ ſunt difficilis probationis, quia reſpondetur primo ꝙ adminiculatur quoad faciendum indiciũ, & præſumptionem ad inquirendũ, uel torquẽdum, non autem quoad cõdemnãdum de crimine, argumento eorũ, quæ volunt Abb. Anto. & alij in c. 1. de confeſſis, doct. in l. repeti, §. 1. ff. de quæſt. ubi tãgunt, an teſtis, qui non debuit examinari, examinatus faciat indicium, & præſumptionẽ. Præterea † ex uehementi præſumptione, & ex indicijs indubitatis non põt q̃s de crimine grauiter, ſeu corporaliter cõdemnari, c. literas de præſump. Paul. de Caſt. in l. fi. C. de proba. Adde, ꝙ nõ ſumus in ijs, quæ ſunt difficilis ꝓbationis, cum hæc fuerint facta publicè, & notoriè, arg. tex. cum ibi no. per doct. in c. tertio loco de probatio. & per Alex. in conſil. 176. in 2. uolu. qui dicit, requiri, ꝙ per alios teſtes probetur nos eſſe in caſu, in quo aliæ probationes propter difficultatẽ haberi non poterant. Et hæc quoad præſentem conſultationem dicta ſufficiant. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Offendere quando quis dicatur, & num. 25.*

2 *Ex ſolo mandato de offendendo quis offendit, quod declaratur infra, num. 26.*

3 *Occideri aliquem, & alteri ſimpliciter data, vel promiſſa pecunia mandare, vt occidat, etiam nõ ſequuto homicidio quoad pœnam incurrendam à iure æquiparantur, ſed non, quoad offenſionem, num. 27.*

4 *Re, verbo, opere offendi, vel iniuriam pati quando quis dicatur, & num. 10.*

5 *Promiſſio oĩs, & ſtipulatio pœnalis dicitur cõcipi ſub cõditione.*

6 *Conditiones voluntariæ debent verè, & propriè, non autem impropriè, nec per æquipollens adimpleri, maximè cum ſunt appoſitæ in ſtipulationibus pęnalibus.*

7 *Offenſa ſtrictè & propriè ſumpta intelligitur in promiſſione de non offendendo ſub pęna.*

8 *Offenſa propriè quæ dicatur ad hoc, vt quis teneatur ad pęnam ex promiſſione de non offendendo ſub pœna.*

9 *Argumentum à ſufficieuti partium enumeratione eſt in iure validiſſimum.*

10 *Iniuria, & offenſio quot modis fiat.*

11 *Ope iniuria inferri quomodo dicatur ad hoc, vt iniuriarum actio competat.*

12 *De ope vt quis teneatur, requiritur, quòd ad actum fuerit peruentum cum auxlio.*

13 *Opera quomodo inferatur iniuria.*

14 *Ex mandato de offendendo, vel iniuriando ad hoc, vt actio iniuriarum contra mandantem competat, quid requiratur.*

15 *Ex mandato ſimplici non ſequuta iniuria actualiter quis non tenetur.*

16 *Opẽ præſtans ex delicto obligatur tunc, cum delictum perficitur.*

17 *Offenſus quis non dicitur ex ſimplici mandato, conductione, ope, vel opera, niſi actualiter fuerit ſequuta offenſa.*

18 *Conatus, ſeu affectus hodie non punitur, niſi ſequuto effectu, ſaltẽ ex generali cõſuetudine, vel ex generali diſpoſitione ſtatutorũ.*

19 *Pęnæ perſonales requirunt actum conſumatum, pęnæ autem minores etiam inchoatum, & quando dicatur inchoari.*

20 *Conſilio, perſuaſione, & inſtigatione quomodo iniuria, & offenſio fiat.*

21 *De conſilio, et perſuaſione quis non tenetur, niſi ſequuta iniuria.*

22 *Offenſa in ſtipulatione pœnali, & promiſſione de non offendendo quomodo intelligatur.*

23 *Offenſa perſonæ, & offenſa in perſonam quæ dicatur.*

24 *Statutum faciens in caſu fauorabili mentionem de offenſo comprehendit offenſum etiam in rebus, ſeu circa res.*

28 *Non offendi ab aliquo dici poßum, etiam ſi is contra me commiſerit maleficium.*

29 *Offenſio multipliciter capitur.*

30 *Fideiuſſores tenentur ad pęnam pro alio promiſſam de non offendendo, quando offenſio propriè, vel propriiſſimè facta eſt, non autem impropriè.*

31 *Etiam ſi principalis ex illa offenſa impropriè puniretur.*

32 *Statuto ſtãte, quòd pater teneatur ſoluere condemnationem pro delicto filij, & alio ſtatuto diſponente, quòd contra delinquentem contumacem poſſit de crimine procedi, & contumax pro confeſſo habeatur, ſi filius committens delictum fuerit in contumaciam condemnatus, pater ad ſoluendam condemnationem cogi poteſt:*
De quo plenè videas nu. 38.

33 *Pater, qui ex forma ſtatuti tenetur pro filio condemnationem ſoluere, æquiparatur propriè fideiußori iudicatum ſolui.*

34 *Fideiuſſor iudicatum ſolui tenetur ex ſententia lata contra principalem etiam abſentem, & contumacem.*

35 *Promittens pro alio pęnam ſoluere in caſu offenſionis æquiparatur fideiuſſori iudicatum ſolui: Contra nu. 40. & 49.*

36 *Fideiuſſor iudicatum, ſolui vel totius cauſæ acceptus in iudicio,*

reo